

๒๙

สิกขาบทสุราเป็นชีวิต

ศีลสุราสิกขาบทนี้ ท่านวางหลักไว้เทียบด้วยคชสาร ช้างตัวหนึ่ง มีเท้า ๔ มีงวง ๑ และช้างนั้นมันเป็นอยู่ด้วยงวงของมัน ถ้าว่าเมื่องวงมันมีอยู่ตราบใดละ ก็ งวงนั้นมันเลี้ยงชีพของมัน มันดูดหญ้ามาเลี้ยงร่างกายมัน ใส่ปากมันได้ ถ้าไม่มีงวงละก็ ช้างมันจะกัมกินอย่างกับโค อย่างกับกระบือ อย่างไรละ มันสูง มันก้มไม่ถึงนี้ จะต้องนอนลงละซี ทำลำบาก

เหตุนี้จึงเป็นตัวอย่างสำคัญ เป็นชีวิตของช้างทีเดียว ศีลทั้ง ๕ สิกขาบทสุราเป็นชีวิตทีเดียวหนา ถ้าเลิกสุราไม่ได้ละก็ มารักษาศีลมันลำบากนักละ เพราะว่าได้แต่สี่ ห้าไม่ได้

ถ้าล่วงสุราเสียสิกขาบทเดียวเท่านั้นแหละ อีก ๒ สิกขาบทรักษาอยู่ไม่ได้ สลายหมดล้มละลายหมด สุราสิกขาบทเดียว

เขาจึงได้ตั้งว่า พระนครแห่งหนึ่งมีประตู่ ๕ แห่ง

ถ้าออกประตู่ที่ ๑ จะต้องฆ่าสัตว์

ออกประตู่ที่ ๒ จะต้องลักทรัพย์สมบัติ

ออกประตู่ที่ ๓ จะต้องล่วงกาม

ออกประตู่ที่ ๔ จะต้องพุดปด

ออกประตู่ที่ ๕ จะต้องดื่มสุรา จะออกประตู่ไหน?

ถ้าออกไปประตู่ที่ ๑ ต้องฆ่าสัตว์ ก็ล่วงสิกขาบทเดียวเท่านั้น ถ้าออกประตู่ที่ ๒ จะต้องลักทรัพย์สมบัติ ล่วงสิกขาบทเดียวเท่านั้น ถ้าออกประตู่ที่ ๓ จะต้องล่วงกามเมสุมิจฉาจาร ก็ล่วงสิกขาบทเดียว เท่านั้น ถ้าออกประตู่ที่ ๔ จะต้องพุดปด ออกประตู่ที่ ๕ จะต้องดื่มสุรา จะออกประตู่ไหน?

ถ้าออกที่ ๑ ต้องฆ่าสัตว์ ก็ล่วงสิกขาบทเดียวเท่านั้น

ถ้าออกประตูที่ ๒ จะต้องลักทรัพย์สมบัติ ล่วงสิกขาบทเดียวเท่านั้น

ถ้าออกประตูที่ ๓ จะต้องล่วงกาเมสุมิฉฉาจาร ก็ล่วงสิกขาบทเดียวเท่านั้น

ถ้าออกประตูที่ ๔ จะต้องพุดบด ก็ล่วงสิกขาบทเดียวของตามประตูนั้นๆ

ถ้าออกประตูที่ ๕ จะต้องล่วงสุรา ดื่มสุราละก็หมดทั้ง ๔ สิกขาบท ๕ สิกขาบท ล้มหมดทีเดียว ท่านวางหลักไว้อย่างนี้

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ศีลเบื่องต่ำและศีลเบื่องสูง”

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗